

VRTEC.

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 9.

Ljubljana, dne 1. septembra 1917.

Leto 47.

Sladka pesem.

Čez sinji baldahin
tri zvezde so priplavale,
ko trije zlati angelci
so vstale iz temin.

In šla pregrenko svojo pot
sirota je skoz noč,
za mamico umrlo
prebridko plakajoč.

»Ah mati! Ko tebe nimam več,
da svoje ti srce
odkrijem, kdo bo lajšal
zdaj moje mi gorje?«

In zvezdice so slišale,
obstale sred neba:
»Sestrica naša bodi,
sirota žalostna!«

Ah, materin poljub,
o, materin objem
izbriše zadnjo solzo
razplakanim očem!

Usmiljeno nasmehnile
so s sinjih se višin,
in bedna je ubožica
odplula iz nižin . . .

Sestrica med sestricami
je plula prek neba,
pozabila na svet je,
da je osamljena.

Med zlatimi je zvezdami,
med tremi angelci,
priromala vesela
k predobri mami.

In njej vso zapuščenost
je svojo potožila,
in mati jo objela je
in gorko poljubila — —

Jože Plot.

